

Arrest

nr. 348 587 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 14 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2025 tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 april 2026.

Gelet op de beschikking van 16 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, *loco* advocaat O. TODTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart afkomstig te zijn uit Palestina, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 31 oktober 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland op 27 november 2023 de vluchtelingenstatus toegekend werd en dat aan haar een verblijfsvergunning afgegeven werd die nog geldig is tot en met 26 november 2026 (AD, Map 6, landeninformatie, Aanvraag derde landen).”

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. De opmerking van verzoekende partij in het verzoekschrift dat het administratief dossier geen informatie inhoudt over de situatie van begunstigden van de internationale bescherming in Griekenland, kan allermindst ernstig worden genomen gezien in de beslissing via consulteerbare weblinks duidelijk wordt verwezen naar het “Country Report: Greece. Update 2023”, gepubliceerd door AIDA/ECRE in juni 2024; het “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in juni 2022; het rapport “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024; het “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024; “Communication on the status of migration management in mainland Greece” gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025; “Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights” gepubliceerd door RSA d.d. april 2025.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precarie situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADIT is verstrekt deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

4. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Tijdens het persoonlijk onderhoud haalt verzoekende partij aan psychologische problemen te ondervinden, die zij toeschrijft aan haar verblijf in Griekenland en aan de oorlog in haar herkomstland. Zij geeft aan dat zij in België om de twee weken psychologische begeleiding volgt (NPO, p. 3). Ter ondersteuning van deze verklaringen heeft verzoekende partij een psychologisch attest van 22 juli 2025 overgelegd, opgesteld door een klinisch psycholoog. Ook in het verzoekschrift benadrukt verzoekende partij dat zij, gelet op haar mentale toestand, als kwetsbaar moet worden beschouwd. Uit het voorgelegde psychologische attest blijkt dat verzoekende partij tegenover de psychologe melding maakte van slaapproblemen, verminderde eetlust, concentratiemoelijkheden en aanhoudende vermoeidheid. Zij koppelt deze klachten aan gebeurtenissen in Palestina en aan haar onzekere verblijfssituatie in België. Zij verklaarde eveneens sociaal isolement te ervaren. Tevens stelde zij dat zij tijdens haar adolescentie in Gaza reeds een ernstige depressieve episode doormaakte (NPO, deel I, p. 3). Volgens het attest nam de psychologe twee testen af, waaruit blijkt dat verzoekende partij kampt met een ernstige depressieve problematiek en uitgesproken posttraumatische stressklachten. Het attest bevat echter enkel een algemene aanbeveling tot begeleiding, zonder inhoudelijke toelichting, noch wordt verduidelijkt welke invloed deze problematiek zou hebben op haar autonomie of zelfredzaamheid. Het gebruik van slaapmedicatie wordt niet gestaafd. Evenmin wordt toegelicht in hoeverre verzoekende partij hierdoor beperkt zou zijn in haar dagelijks functioneren. Noch kan hieruit worden afgeleid dat een dergelijke behandeling voor haar niet toegankelijk zou zijn in Griekenland. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat ze omwille van haar psychologische problematiek niet in staat is om bij een terugkeer naar Griekenland niet in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Bovendien verklaart ze tijdens het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal dat ze in België op zoek is naar werk (NPO, deel I, p. 6). Het feit dat zij actief naar werk zoekt, wijst erop dat de impact van haar psychische klachten op haar dagelijks functioneren en zelfstandigheid beperkt is, hetgeen de ernst van de door haar opgevoerde problematiek deels relativeert. Uit niets blijkt dat ze dit niet zal kunnen doen bij haar terugkeer naar Griekenland waardoor ze in de mogelijkheid is om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen. Haar psychologische toestand kan dan ook niet beschouwd worden als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

Wat betreft de door haar neergelegde uitspraak van het hof van beroep van Brussel van 7 oktober 2024 (stukkenbundel verzoekende partij, stuk 3), volstaat het nog erop te wijzen dat het arrest van het hof van

beroep geen betrekking heeft op de concrete, individuele persoon en persoonlijke situatie van de verzoekende partij en de internationale bescherming die zij reeds geniet in Griekenland, zoals deze hier concreet, op basis van alle voorliggende gegevens in het dossier, wordt beoordeeld, zoals o.a. ook wat haar voorgehouden kwetsbaarheid betreft. Het lijkt immers te gaan om informatie van algemene aard waarin de verzoekende partij zelf persoonlijk niet wordt vermeld. Dergelijke algemene verwijzing naar een uitspraak van het hof van beroep van Brussel die geen betrekking heeft op de persoon van de verzoekende partij en haar situatie als statushouder in Griekenland, is geenszins van aard aan de hierboven concrete vaststellingen en beoordeling afbreuk te doen. Daarenboven heeft het arrest van het hof van beroep van Brussel van 7 oktober 2024 louter betrekking op de behandelingstermijn van de verzoeken om internationale bescherming van Palestijnse verzoekers uit Gaza, en niet op de beoordeling van de elementen inzake een “bijzondere kwetsbaarheid” die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij “vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Hoewel er niet ontkend wordt dat de huidige (oorlogs)situatie in Gaza invloed heeft op het mentaal welzijn van verzoekende partij, volstaat dit niet om aan te tonen dat, ofschoon de huidige situatie in Gaza waar mogelijks nog familie, vrienden en kennissen van haar (in erbarmelijke omstandigheden) heden verblijven, de situatie gevolgen heeft voor haar psychisch welzijn of dat zij hierdoor dermate beïnvloed wordt dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden verbonden aan haar status toegekend in Griekenland of die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Dit blijkt nergens concreet uit en wordt niet concreet en op overtuigende wijze aangetoond. Bijkomend kan erop gewezen worden dat verzoekende partij bij de DVZ aangaf geen bijzondere procedurele noden te hebben (AD, DVZ, vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ). Zij toont aldus niet concreet aan dat zij op heden kampt met psychologische of medische problemen of andere elementen die haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij zet nergens concreet uiteen in welke mate haar gezondheidstoestand haar belet om haar rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze psycho-medische problemen zou zijn op haar mogelijkheden om haar rechten in Griekenland uit te oefenen. Op basis van voorgaande kan aldus niet besloten worden dat verzoekende partij nood heeft aan complexe en regelmatige behandeling die in Griekenland niet voorhanden zal zijn en dat een (tijdelijke) onderbreking van deze zorg een nefaste invloed zal hebben op de zelfredzaamheid van verzoekende partij om in haar levensonderhoud te kunnen voorzien.

In de mate dat het daadwerkelijk noodzakelijk zou zijn dat de verzoekende partij wordt opgevolgd voor haar psychologische problemen, toont zij niet aan dat zij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische of psychologische ondersteuning, temeer haar een verblijfsvergunning werd verleend, waarvan zij niet aantoonde dat die verstreken is. Wat betreft de toegang tot medische bijstand dient erop te worden gewezen dat uit de beschikbare informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, “Country Report Greece. Update 2024”, september 2025, p. 266). Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoekende partij in Griekenland over een AMKA-nummer (sociaal zekerheidsnummer) beschikte (NPO, deel I, p. 12). Hieruit volgt dat verzoekende partij effectief toegang had tot medische zorgen in Griekenland. Zelfs indien verzoekende partij niet de nodige stappen zou hebben ondernomen om haar AMKA te verkrijgen, zou haar geen gratis toegang tot gezondheidszorg in openbare instellingen worden geweigerd (UNHCR, “Greece, Living In Greece – Access to healthcare”; Refugee.info, “Greece - Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA)”, van 29 april 2024). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgseenheden of -centra (UNHCR, “Information Guide for Beneficiaries of International Protection”). Verzoekende partij toont ook niet in concreto aan dat zij als statushouder in Griekenland stappen heeft gezet om psychologische bijstand te bekomen, maar dat zij hier geen of onvoldoende toegang tot had. Zij verklaarde immers dat zij in Griekenland geen psychologische bijstand heeft gezocht, omdat zij hiertoe geen tijd en middelen had naast haar werkzaamheden en de afwikkeling van haar reisdocumenten (NPO, deel I, p. 13). Indien haar psychische problematiek daadwerkelijk van dien aard zou zijn geweest dat zij substantieel beperkt werd in haar functioneren, kan worden aangenomen dat zij het zoeken van professionele psychologische hulp als noodzakelijk zou hebben beschouwd, ongeacht haar werkverplichtingen. Het feit dat verzoekende partij dit niet deed, wijst erop dat de door haar aangevoerde psychische klachten haar dagelijkse functioneren en zelfstandige beslissingen in belangrijke mate niet hebben belemmerd. Haar eigen verklaringen relativeren derhalve de ernst van haar psychologische problematiek. Hieruit kan niet worden afgeleid dat haar psychologische problemen van dien aard zijn dat ze belangrijke gevolgen voor haar zelfstandig functioneren met zich (zouden) meebrengen.

Waar verzoekende partij aangeeft dat haar eerder medische hulp zou zijn geweigerd wegens haar gebrekkige kennis van de Griekse taal, maakt zij dit niet aannemelijk. Zij verklaarde immers dat haar bij

aanmelding in het ziekenhuis werd gevraagd naar haar herkomst, waarna zij zelf vertrok, zonder dat blijkt dat haar effectief toegang tot zorg werd ontzegd. Daarnaast gaf zij aan dat een voorafgaande afspraak vereist was en dat er wachttijden golden (NPO, deel II, p. 4). Uit deze verklaringen kan niet worden afgeleid dat haar daadwerkelijk medische hulp werd geweigerd. Bovendien betreft het hier een loutere verklaring, die door verzoekende partij niet wordt gestaafd met enig objectief of verifieerbaar bewijs. Zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoekende partij zich in dat ziekenhuis toegang tot zorg werd ontzegd, dient te worden vastgesteld dat zij nadien geen verdere stappen heeft ondernomen om elders medische hulp te verkrijgen. Op basis van deze ene, geïsoleerde ervaring kan dan ook niet worden geconcludeerd dat verzoekende partij niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland omwille van een structurele of systematische tekortkoming in de medische zorgverlening.

Wat betreft het medisch attest van 3 oktober 2025, waarin melding wordt gemaakt van een onderhuids gezwel ter hoogte van het achterhoofd waarvoor een echografisch onderzoek wordt aanbevolen (Map 5 -documenten, stuk 13), dient te worden vastgesteld dat dit document zich beperkt tot het vermelden van een medische vaststelling en een voorstel tot verder diagnostisch onderzoek. Het attest bevat geen enkele indicatie omtrent de ernst, urgentie of prognose van de vastgestelde afwijking. Evenmin wordt uiteengezet dat gespecialiseerde, niet-algemeen beschikbare zorg vereist zou zijn. Er wordt tevens geen standpunt ingenomen over de beschikbaarheid of toegankelijkheid van het voorgestelde onderzoek of een eventuele behandeling buiten België. Het document bevat derhalve geen elementen waaruit kan worden afgeleid dat het aanbevolen echografisch onderzoek, noch een eventuele verdere opvolging, niet in Griekenland zou kunnen plaatsvinden. Uit het voorgelegde medische document, blijkt niet dat verzoekende partij omwille van haar medische problemen niet in staat zou zijn om in haar levensonderhoud te voorzien, waardoor zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekende partij worden vastgesteld die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat zij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met haar grondrechten. Aldus brengt de verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijf geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5. Zoals reeds aangegeven is de Griekse verblijfsvergunning (ADET) van verzoekende partij nog geldig tot en met 26 november 2026 (AD, Map 6, landeninformatie, Aanvraag derde landen). Uit de algemene informatie die voorligt, blijkt inderdaad dat verblijfsvergunningen voor personen met de vluchtelingenstatus drie jaar geldig zijn (AIDA, "Country Report Greece. Update 2024", september 2025, p. 235). Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond. Het loutere feit dat zij op heden niet langer over haar fysieke verblijfsvergunning zou beschikken omdat zij deze verloren zou hebben doet aan voorgaande geen afbreuk (NPO, deel I p. 6). Het vermeende verlies van haar Griekse verblijfsdocument berust uitsluitend op haar eigen verklaring. Het overgelegde document – een aangifte van verlies bij de Belgische politiediensten – betreft enkel een Belgisch identiteitscertificaat en levert geen bewijs dat zij daadwerkelijk haar Griekse verblijfsdocument heeft verloren (map 5 - documenten, stuk 7). Zelfs indien verzoekende partij haar Griekse verblijfsvergunning verloren zou hebben maakt zij geenszins aannemelijk dat ze geen duplicaat van haar documenten kan bekomen in Griekenland. Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Verzoekende partij kan in het verzoekschrift aldus niet dienstig verwijzen naar de moeilijkheden omtrent het hernieuwen van een Griekse verblijfsvergunning aangezien die van haar nog geldig is tot en met 26 november 2026.

6. Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Op 27 november 2023 werd aan verzoekende partij internationale bescherming in Griekenland toegekend. Op 4 juni 2024 verliet zij het land richting België. Hieruit blijkt dat zij slechts iets meer dan zes maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleef, hetgeen niet getuigt van een oprechte intentie om aldaar een duurzaam leven op te bouwen. Verzoekende partij heeft derhalve slechts gedurende een beperkte periode als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleven. Bijgevolg kan zij op basis van een dergelijk kort verblijf geen gefundeerde conclusies trekken omtrent de daadwerkelijke mogelijkheden inzake huisvesting, tewerkstelling, toegang tot taallessen en toegang tot gezondheidszorg in Griekenland. Betreffende de door verzoekende partij aangehaalde moeilijkheden inzake werk en huisvesting in Griekenland, blijkt uit haar verklaringen dat zij, ondanks de betreurenswaardige

omstandigheden, er steeds in slaagde werk en onderdak te vinden. Tijdens de procedure van internationale bescherming verbleef verzoekende partij ongeveer 40 à 45 dagen in het opvangcentrum op het eiland Kos (NPO, deel I, p. 8). Na de toekenning van haar beschermingsstatus verbleef verzoekende partij aanvankelijk enkele dagen op Kos, waar zij op een olijfgaard in het zwart werkte (NPO, deel I, p. 8-9). Vervolgens reisde zij naar Athene en werkte korte tijd in Koubounaki, waar zij door haar werkgever in een hut werd ondergebracht (NPO, deel I, p. 9). Daarna keerde zij tijdelijk terug naar Kos om haar ADET op te halen en verbleef in een hostel (NPO, deel I, p. 9-10). Toen zij in de bouw werkte woonde zij in een co-housing met 30 à 40 andere personen (NPO, deel I, p. 12; NPO, deel II, p. 10). Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt voorts dat zij in Griekenland over een fiscaal registratienummer (AFM) beschikte (NPO, deel I, p. 12). Dit fiscaal registratienummer verleent begunstigden van internationale bescherming toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 20-21). Verzoekende partij beschikte aldus over de noodzakelijke documenten om in Griekenland te mogen werken en een woning te huren. Uit haar verklaringen blijkt voorts niet dat zij concrete stappen heeft ondernomen om via officiële overheidsinstanties, sociale diensten of erkende hulporganisaties bijstand te vragen bij haar zoektocht naar een geschikte werkbetrekking en/of huisvesting. Hieruit kan worden afgeleid dat zij de voor haar beschikbare kanalen niet heeft uitgeput en onvoldoende inspanningen heeft geleverd om haar situatie te verbeteren.

Verzoekende partij maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoonde. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Het gegeven dat de verzoekende partij bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat zij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten haar wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, met name dat verzoekende partij, een jongeman zonder bijzondere kwetsbaarheid, in Griekenland tewerkgesteld was en er gedurende het grootste deel van haar verblijf over huisvesting beschikte, dient te worden geconcludeerd dat zij in staat moet worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en zelf in haar levensonderhoud te voorzien. Zij maakt geenszins aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

De verwijzing naar rechtspraak van de Raad is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

Waar verzoekende partij in het verzoekschrift kort ingaat op de erg betreurenswaardige situatie in Gaza en op het feit dat zij een UNRWA-vluchteling is, dient er dan ook opgemerkt te worden dat zij hier niet dienstig naar kan verwijzen. Aangezien de verzoekende partij reeds over internationale bescherming in Griekenland beschikt, wordt haar situatie ten aanzien van Griekenland beoordeeld. Er wordt niet betwist dat de situatie in Gaza wel een psychologische impact kan hebben op de verzoekende partij.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

7. Verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

8. Aangezien verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is haar verwijzing in het verzoekschrift naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig.

9. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 7 mei 2026 staat het volgende vermeld:

“Verzoeker wijst op zijn psychologische kwetsbare toestand. Hij stelt dat zijn behandelend psycholoog in de zittingszaal zit en vraagt of deze een woordje mag zeggen. De voorzitter wijst erop dat dergelijks procedureel niet voorzien is. Verzoeker wijst verder op het psychologisch verslag in het administratief dossier. Volgens

hem is dit voldoende om zijn kwetsbaarheid aan te tonen. Hij stelt verder dat er niet genoeg rekening werd gehouden met zijn profiel. Hij is afkomstig van Palestina en gelet op de situatie in Gaza duidt dit er op dat ze een kwetsbaar profiel heeft. Hij verwijst naar zijn verschillende documenten betreffende zijn psychologische toestand en volgens hem blijkt zijn kwetsbaarheid hier duidelijk uit. Zijn psychologische toestand is verder verslechterd. In het laatst gevoegd psychologisch verslag wordt er gesteld dat er psychiatrische hulp dient te worden ingeschakeld. Hij brengt naar voor dat hij een afspraak heeft bij de psychiater, maar dat dit nog niet is opgestart. Hij betoogt dat hij het zonder psychiatrische en psychologische hulp het niet kan halen. Hij meent door zijn kwetsbaarheid niet te kunnen terugkeren naar Griekenland, wat voor terugkeerders hoe dan ook al moeilijk is, omdat dit een schending zou zijn van artikel 3 van het EVRM. Zijn psychologische toestand is verergerd door zijn verblijf in Griekenland. Hij had geen huisvesting, geen werk, was het slachtoffer van misdaden, kreeg geen hulp van de overheid, sprak de taal niet en kreeg de kans niet om de taal aan te leren. Hij heeft medische hulp nodig en als deze hulp wordt onderbroken kan dit ernstige gevolgen hebben. Een terugkeer is niet mogelijk gelet op zijn psychologische toestand.

Terugkeerders hebben in Griekenland geen toegang tot hulp. Zolang terugkeerders geen AMKA kaart hebben, hebben ze geen recht op iets. Verzoeker wil de aandacht vestigen op het nieuwe verslag van RSA waaruit blijkt dat de Griekse overheid begunstigen van internationale bescherming laat vallen en ze geen mogelijkheid geeft om een leven uit te bouwen. Omwille van deze reden zal een terugkeer naar Griekenland altijd een schending van artikel 3 van het EVRM zijn.

Verzoeker meent dat de analyse in de beschikking gebaseerd is op oude informatie en op de vorige psychologische attesten. De situatie in Griekenland is ernstig verslechterd. Verzoeker stelt het volle vertrouwen in justitie te hebben en is ervan overtuigd dat hij een rechtvaardige beslissing zal krijgen. Zijn psychologische toestand en gezondheid is erop achteruit gegaan.

Zijn vader, broer en grootmoeder zijn gestorven tijdens de oorlog. Zijn broer is ook zwaargewond. Hij heeft foltering meegemaakt in Griekenland en heeft hiervan verschillende foto's neergelegd. Hij meent dat zijn verklaringen de situatie in Griekenland bevestigen. Hij brengt verder nog naar voor dat de commissaris-generaal een analyse doet van de situatie maar deze is niet logisch. Hij wijst op het feit dat de commissaris-generaal zijn psychologische noden erkend, maar in de analyse van het vluchtrelaas daar verder geen rekening mee houdt. Volgens hem kan de commissaris-generaal niet zeggen dat een persoon kwetsbaar is en er rekening mee houden in zijn verhoor, maar er nadien geen rekening meer mee houden. Verzoeker stelt verder problemen te hebben in Griekenland maar dat ze de hulp van de politie niet kon inroepen. Van iemand met zijn ervaring met de politie en zijn kwetsbaar profiel, kan men niet verwachten dat men zich tot de politie zou wenden. Hij stelt kwetsbaar te zijn en wijst op het feit dat de situatie in Griekenland verergerd is. Een terugkeer naar Griekenland is onmogelijk."

4.1. Verzoeker maakt op 6 mei 2026 een aanvullende nota neer. Deze aanvullende nota bevat volgende overtuigingsstukken:

"A. Stukken met betrekking tot de persoonlijke situatie van de eiser

1. Psychologisch verslag van 2 mei 2026;
2. Medisch attest 14 april 2026;
3. Medisch attest 6 mei 2026;
4. Medisch verslag 18 december 2025;
5. Contactsgegevens psychiatrisch crisisraadpleging;

B. Stukken in verband met de situatie in Griekenland

1. Brief ngo's aan CGVS.
2. Vertaling door het CGVS van de Griekse AMKA-wetgeving, dd. 14.12.2023.
3. Brief gestuurd naar Meester L. L. (...) door Me M.M., Advocaat en Legal and Advocacy Officer binnen de Refugee Support Aegen (RSA), dd. 16.01.2026;
4. Europese Commissie, brief aan de staatssecretaris, Ares(2023)8268343, 04.12.2023;
5. Vertaling van de circulaire dd. 03.11.2025 neergelegd door de CGVS;
6. Mailverkeer RSA dd. 16.01.2026;
7. Mailverkeer RSA d.d. 15 april 2026;
8. Europese Commissie, brief aan Griekse ministers, Ares(2024)8316809, 22.11.2024."

5. Verzoeker brengt met voormeld betoog ter terechtzitting en de bij de aanvullende nota aangevoerde elementen geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 24 maart 2026.

5.1. Verzoeker gaat in zijn aanvullende nota uitgebreid in op de problematiek van het hebben van een actieve AMKA in Griekenland. Hij wijst onder andere op de ernstige juridische en administratieve obstakels die begunstigen van internationale bescherming in Griekenland moeten overwinnen bij het verkrijgen van hun AMKA en het activeren van een AMKA. Het is dus dienstig om de problematiek omtrent het verkrijgen en activeren van een AMKA en bijhorende toegang tot de arbeidsmarkt en gezondheidszorg verder te verduidelijken.

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor, onder meer, de toegang tot sociale voorzieningen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asieldienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds de AMKA-verordening van 23 december 2023 is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *"een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt"*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP (dienstencentrum voor burgers) of e-EFKA (nationaal fond voor sociale zekerheid). Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale voorzieningen te genieten, moet dit AMKA-nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat artikel 6 (5) uitdrukkelijk stipuleert dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Een bewijs van (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland kan bestaan uit onder meer één van de volgende documenten: een fiscaal woonplaatsattest, eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van gratis concessie of inwoning, verblijfsbewijs in het kader van bepaalde huisvestingsprogramma's, certificaat van verblijf in een studentenaccommodatie,.... Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een bewijs van werk voorleggen, zoals een certificaat van aanwerving van een werkgever (in het *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"* van september 2024 worden ook de termen *"intentieverklaring van een werkgever"* en *"werkgeversverklaring"* gebruikt), een arbeidsovereenkomst die is *geüpload* in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI), een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen of een bewijs van studie.

Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden.

De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI *geüpload* arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet legaal werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een 'geldige' verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA.

Daarnaast volgt uit artikel 7, lid 1, c) van de AMKA-verordening dat de AMKA eveneens wordt gedeactiveerd wanneer er niet langer sprake is van een actueel verblijf in Griekenland. Een AMKA wordt volgens artikel 8 van de AMKA-verordening gereactiveerd als aan de voorwaarden van artikelen 5 en 6 van de verordening is

voldaan (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267).

Het is echter niet omdat een begunstigde van internationale bescherming niet over een AMKA beschikt en niet in staat is om deze te bekomen en te activeren bij een terugkeer naar Griekenland, dat ze geen toegang zal hebben tot medische zorgen. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat een begunstigde van internationale bescherming in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen of activeren van een AMKA, wanneer ze daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (*"UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare"* beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *"Verslag feitenonderzoek"* van september 2024, p. 49, 50-51). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgenheden of -centra (Refugee.info Greece, *"Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)"* beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51, 67; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12). De informatie opgenomen in het schrijven van de RSA van 16 januari 2026, het e-mailbericht van 15 april 2026 en het RSA rapport van april 2026 bevat geen informatie, waaruit zou blijken dat voorgaande analyse niet langer correct is.

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p.38). Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 24 en 34). Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt hierover geen melding gemaakt (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262). Het verslag *"Feitenonderzoek"* stelt dan weer dat statushouders in de praktijk naast een ADET in het bezit dienen te zijn van een AMKA-nummer voor de afdracht van sociale lasten en een AFM om legaal arbeid in loondienst te verrichten (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 38). Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat. Verzoeker brengt met zijn aanvullende nota geen elementen aan die nopen tot een andere beoordeling. Het e-mailbericht van 15 april 2026 van RSA volstaat hiertoe evenmin. Er wordt aangegeven dat de problemen met betrekking tot de AMKA relevant blijven en dat dit zal worden toegelicht in een nieuw rapport. Verzoeker verwijst in zijn aanvullende nota ook naar voormeld nieuw rapport van RSA van april 2026, doch de Raad leest in voormeld rapport – dat weliswaar gewag blijft maken van bureaucratische hindernissen en de lange behandelingsduur van de procedures voor de afgifte of verlenging van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten – niet terug dat een actieve AMKA een vereiste is om legaal arbeid te verrichten. Er wordt in het rapport weliswaar opnieuw verwezen naar voormelde cirkelredenering, doch er wordt niet langer verwezen gesteld dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights*, april 2026, p. 38 en 55).

Waar verzoeker in de aanvullende nota betoogt dat volgens de door hem voorgelegde informatie een actieve AMKA nodig zou zijn om een AMA te bekomen, wat dan weer nodig is om voor het eerst tewerkgesteld te worden, merkt de Raad ten overvloede op dat de brief van de Europese Commissie waarnaar verwezen wordt dateert van 4 december 2023 en dus voor de nieuwe AMKA-verordening van 23 december 2023 die in werking trad op 1 april 2024 en dat pas sinds de inwerkingtreding van deze nieuwe wetgeving de AMKA geactiveerd wordt afgegeven (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 21). De Raad wijst erop dat in het recentere *'Verslag Feitenonderzoek statushouders Griekenland'* van september 2024 wordt gesteld dat statushouders voor het dagelijks leven en werk een AMA (National Insurance Number) nodig hebben naast een verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal nummer (AFM), een sociale zekerheidsnummer (AMKA) en een bankrekening. Verder wordt gesteld dat een AMA vereist is indien de statushouder voor het eerst gaat werken en dat de statushouder deze ontvangt na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per e-mail gemaakt worden en bij de aanvraag voor een AMA zijn volgende documenten nodig: verblijfsvergunning, werkgeversverklaring (formulier E3), AFM, AMKA, adresbewijs en bankrekeningnummer (Verslag Feitenonderzoek, p. 38). Refugee Info stelt dat statushouders voor hun AMA naar het dichtstbijzijnde EFKA kantoor moeten gaan en volgende documenten voorleggen: *"your registration card or your residence permit (and passport, if you have one); A copy of your AMKA document; Your AFM (tax number); Your employer's letter for a job offer («βεβαίωση πρόσληψης»)* (solemn declaration, officially certified online or at any KEP that will state the date of your hiring; Proof of address (this is needed for the EFKA officer to check if you have gone to the competent EFKA office); Your IBAN". Beide bronnen, die dateren van na de brief van de Europese Commissie, verwijzen bijgevolg naar een AMKA en niet naar een actieve AMKA als één van de voor te leggen documenten voor het bekomen van een AMA. Ook in de brief van de Europese Commissie van 21 november 2024 kan dit als dusdanig niet worden gelezen. Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie ook dat een AMA enkel vereist is bij een eerste tewerkstelling en dat de AMKA na registratie van het eigenlijke arbeidscontract geactiveerd wordt. Waar in de brief van RSA verwezen wordt naar obstakels en problemen met betrekking tot de toegang tot e-EFKA's, vermeld in de brief van de Europese Commissie van december 2023, stelt de Raad vast dat in de recente bronnen geen melding wordt gemaakt van dergelijke problemen en dat verzoeker geen informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat deze problemen in 2026 nog actueel zouden zijn. Ook in het RSA rapport van april 2026 kan de Raad niet lezen dat voormelde problemen nog actueel zijn, noch dat een actieve AMKA wordt aangeduid als één van de voor te leggen documenten.

5.2. Verzoeker gaat in zijn aanvullende nota en ter terechtzitting nog in op (meer recente) algemene landeninformatie met betrekking tot de situatie in Griekenland, doch de Raad moet opmerken dat verzoeker hiermee geen informatie aanreikt die toelaat te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en de verdere individuele beoordeling, die *in casu* werd toegepast, niet meer nodig is. Dit blijkt evenmin uit de arresten van de Verenigde Kamers. De rapporten kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen gronden. Wat betreft de geuite kritiek op het gebruik van de COI Focus GRECE *"Aide aux migrants"* van juli 2025, werd deze noch in de bestreden beslissing noch in de beschikking betrokken bij de beoordeling. Waar verzoeker verwijst naar een *"nieuwe nota"* van het CGVS die werd neergelegd *"door de verweerder bij aanvullende nota van 14 april 2026"*, kan de Raad enkel vaststellen dat er *in casu* geen aanvullende nota met bijkomende landeninformatie werd neergelegd door de commissaris-generaal.

5.3. In de beschikking van 24 maart 2026 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door hem aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat hij niet aantoont dat hij persoonlijk zijn rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (i) zijn Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 26 november 2026, (ii) hij heeft geen bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak, (iii) hij heeft nooit enige intentie gehad om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen, (iv) hij heeft ongeveer zes maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleven, (v) hij heeft in Griekenland steeds, ondanks de betreurenswaardige omstandigheden, werk en onderdak gevonden; (vi) hij heeft onvoldoende stappen ondernomen om zijn situatie op vlak van huisvesting en tewerkstelling te verbeteren en (vii) hij brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat hij geen toegang had tot medische zorgen of hem deze medische zorgen zouden worden ontzegd.

5.4. In de beschikking werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt over een bijzondere kwetsbaarheid te beschikken in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Verzoeker voegt bij zijn aanvullende nota van 6 mei 2025 bijkomende medische documenten, doch deze zijn niet van aard om de beoordeling in de beschikking onderuit te halen. Het psychologisch attest van 2 mei 2026 geeft aan dat verzoeker een psychologisch beeld vertoont dat overeenstemt met een ernstige psychiatrische

decompressie, ten gevolge van complexe trauma's en een kwetsbaarheid. Er wordt aangegeven dat zijn klinisch beeld compatibel is met PTSD, hallucinaties, het verlies van de realiteitszin, stemmingsschommelingen, ernstige slapeloosheid, verwarde gedachten en aantasting van het aanpassingsvermogen. Er wordt tevens een hypothese naar voor verschoven van mogelijke bipolariteit. De ernst, intensiteit en progressie van de symptomen geven een indicatie dat psychologische opvolging onvoldoende is en dat een psychiatrische opvolging zich opdringt. Er wordt een doorverwijzing naar een psychiater aanbevolen, voor diagnostiek en verdere (medicamenteuze) behandeling. Een terugkeer naar het land van oorsprong – waarvan *in casu* geen sprake – wordt formeel afgeraden. In het psychologisch attest van 6 mei 2026 wordt tevens aangegeven dat verzoekers klinisch beeld compatibel is met een posttraumatisch stresssyndroom, gecombineerd met een angststoornis, in de context van een psychologische kwetsbaarheid gelinkt aan het migratieparcours en de administratieve onzekerheid. Een verdere psychologische opvolging wordt aanbevolen. De inhoud van deze attesten – waaruit wel degelijk blijkt dat verzoeker kampt met psychologische problemen, wat niet wordt betwist – kan evenwel geen afbreuk doen aan de vaststelling dat niet voldoende *in concreto* kan blijken dat verzoekers psychologische problematiek belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt, waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Er ontbreekt een voldoende concrete onderbouwing van de impact van verzoekers precieze mentale gezondheidstoestand op zijn reëel globaal dagelijks functioneren. Ook de aanwezigheid van verzoekers psycholoog ter terechtzitting is niet van dien aard om dit concreet te onderbouwen. Wat betreft de foto van een (doorkruist) bewijs van elektronisch voorschrift voor Tramadol, kan dit vooreerst niet aantonen in welke mate verzoeker deze medicijnen actueel nog neemt. Evenmin wordt enig begeleitend schrijven gevoegd door een geneesheer naar de noodzakelijkheid van het verderzetten van deze medicamenteuze behandeling of de concrete implicaties van deze medicatie. Wat betreft de kopie van de contactgegevens psychiatrische crisissraadpleging, kan de Raad enkel vaststellen dat elke link met verzoekers persoon hierop ontbreekt. De Raad neemt akte van de verklaringen ter terechtzitting dat een afspraak werd gemaakt bij een psychiater, doch kan enkel vaststellen dat op heden geen enkel bewijsstuk voorligt van een daadwerkelijke opvolging door een psychiater – waar ter terechtzitting wordt bevestigd dat deze ook nog niet werd opgestart – laat staan dat een gedetailleerd verslag met de bevindingen van deze psychiater voorligt. De Raad kan verzoeker verder niet volgen waar hij ter terechtzitting aangeeft dat het aanvaarden van bijzondere procedurele noden in de bestreden beslissing tevens zou moeten inhouden dat een dermate kwetsbaarheid moet worden weerhouden, dat hij hierdoor niet kan terugkeren naar Griekenland. Verzoeker voegt verder nog twee documenten toe, waaruit blijkt dat hij intussen succesvol werd geopereerd aan de cyste ter hoogte van het achterhoofd. Uit de neergelegde stukken kan niet blijken dat verzoeker op heden nog enige problemen hierdoor ervaart. Aldus brengt verzoeker, wat zijn persoonlijke situatie betreft, geen specifieke elementen bij die alsnog blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zouden verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Waar wordt aangegeven dat verzoeker verder psychologisch moet worden opgevolgd, verwijst de Raad naar wat hieromtrent reeds werd gesteld in de beschikking en in de voorgaande punten.

5.5. Door aan te geven dat hij het niet eens is met de beschikking, evenals zijn moeilijke ervaringen in Griekenland te herhalen, kan hij geen afbreuk doen aan de gronden die werden opgenomen in de beschikking en hierboven werden herhaald. Hij brengt geen elementen bij die afbreuk kunnen doen aan de in de beschikking opgenomen grond. De omstandigheid dat verzoeker als verzoeker om internationale bescherming negatieve aanvaringen met de Griekse politiediensten zou hebben gehad, impliceert verder niet dat niet langer van verzoeker kan worden verwacht dat hij de hulp van de Griekse autoriteiten of politie zou kunnen inroepen.

De verblijfsvergunning van verzoeker is nog geldig tot en met 26 november 2026. Aldus kan verzoeker zich niet dienstig beroepen op de problemen inzake de situatie van terugkeerders met een vervallen verblijfsvergunning. Waar verzoeker wijst op de lange behandelingsduur van verlengingsaanvragen, stipt de Raad aan dat de procedure voor een verlenging van de ADET reeds vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier per e-mail naar de Griekse asielinstanties ("Country Report: Greece. Update 2024", AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Verzoeker kon en kan bijgevolg in tussentijd en voor het verstrijken van zijn ADET al tijdig stappen zetten, al dan niet met hulp van anderen zoals zijn advocaat in België, om zich hierover terdege te informeren alsook zelf actief en tijdig concrete inspanningen te leveren om de verlenging van zijn ADET te bewerkstelligen en te bespoedigen. Uit niets blijkt dat dit voor hem niet mogelijk is en verzoeker toont niet *in concreto* aan dat hij zijn ADET in de toekomst niet zal kunnen laten verlengen. Verder wijst de Raad er nog op dat verzoeker in Griekenland al een asielprocedure heeft doorlopen, een beschermingsstatus heeft gekregen, een geldig ADET alsook een Grieks paspoort heeft verkregen en dus contact heeft gehad met de Griekse autoriteiten, zodat enige basiskennis met betrekking tot de Griekse administratie kan worden verondersteld.

5.6. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is zijn verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig.

5.7. Verzoeker wordt er verder op gewezen dat de continentale en Belgische rechtstraditie geen precedenterwerking kent, waardoor hij niet kan verwijzen naar verschillende arresten van de Raad. Bovendien benadrukt de Raad dat de appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

5.8. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 24 maart 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

S. VANDEVORST

N. DENIES